

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 402

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1977. Περὶ αὐξήσεως θέσεων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. ... 1
- A. N. 1981. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. ... 2
- A. N. 1982. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660)1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κῆλου ἐργασιῶν». ... 3

Διατάγματα

- Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου Ἱερᾶς Πόλεως Μεσολογγίου. 4
- Περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιωτικῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Μηχανικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ «ΗΡΩΝ». ... 5
- Περὶ διαλύσεως τῆς διοικήσεως τὴν Κοινότητα Μοσχάτου Ἐπιτροπῆς καὶ διορισμοῦ νέας τοιαύτης. ... 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1977. 1939

Περὶ αὐξήσεως θέσεων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 767)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1296)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 767)1937 κλπ.» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς :

«Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος περιφέρειαι ἐποπτικῶν συμβουλίων στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κατανέμονται εἰς ἐννέα περιφέρειας Ἀνωτέρων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ὧν ἡ ἑδρα καὶ ἡ ἑκτασις ὁρίζονται διὰ Β. Διατάγματος».

2. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1296)1938 Ἀναγκαστ. Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς :

«Παρ' ἐκάστη τῶν περιφερειῶν τούτων διορίζεται εἰς γενικὸς ἐπιθεωρητῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει ἡ ἀνωτέρα παιδαγωγικὴ καὶ καθόλου ἐπιστημο-

νικὴ ἐποπτεία τοῦ ἔργου τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τῶν νηπιαγωγείων ὡς καὶ ἡ καθοδήγησις αὐτοῦ, προσέτι δὲ ἡ ἄμεσος ἐποπτεία καὶ ὁ ἑλεγχος τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως».

Ἄρθρον 2.

Αἱ δύο πρώται παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1296)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς :

1. Τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους κατανέμονται εἰς δεκάξ κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐκπαιδευτικὰς περιφέρειας ὧν ἡ ἑδρα καὶ ἡ ἑκτασις καθορίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

2. Παρ' ἐκάστη τῶν ἐκπαιδευτικῶν τούτων περιφερειῶν διορίζεται εἰς γενικὸς ἐπιθεωρητῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὅποιος ἔχει τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφέρειας του, πλὴν τῶν πειραματικῶν σχολείων καὶ τῶν προτύπων τοῦ Διδακταλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ὡς ἄνω Ἀν. Νόμου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἐξῆς :

«Πρὸς ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποβαλλομένων κατὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ παραπόνων ἢ καταγγελιῶν ἕκαστος τῶν Ἐπιθεωρητῶν στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως βοηθεῖται ὑπὸ τριῶν τῶ πολὺ διεσπασμένων δημοτικῶν σχολείων τῆς περιφέρειας του, ὁριζομένων μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀνωτέρου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς οὗς δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐνέργεια διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἢ ἡ ἐξέτασις παραπόνων».

6. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ὡς τελευταία παράγραφος ἡ ἐξῆς :

«Πρὸς ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποβαλλομένων κατὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ παραπόνων ἢ καταγγελιῶν, ἕκαστος τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως βοηθεῖται ὑπὸ τριῶν τῶ πολὺ γυμνασιαρχῶν τῆς περιφέρειας του, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, εἰς οὗς δύναται νὰ ἀναθέτουν τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἢ τὴν ἐξέτασιν παραπόνων».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀρ. 1849)1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1863)1939 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συγ-

χωνεύσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀν. Νόμου 1445(1938) ἐπιβληθείσης ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν μαθητῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν τελῶν ἐγγραφῆς καὶ ἀξίσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ σύνολον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν δαπάναις τοῦ Δημοσίου συντηρουμένων γυμνασίων, λυκείων καὶ ἀστικῶν σχολείων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς χιλιάδας διακοσίους δέκα ὀκτώ

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, ΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Γ. ΚΥΡΙΜΗΣ.

Ευεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1981. 1939

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς οὗτος ἰσχύει σήμερον, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσης θ.

«θ) Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940-41. Ὡς πρὸς τὰ προηγούμενα οἰκονομικὰ ἔτη οὐδεμία ἐνεργεῖται βεβαίως φόρου ἐπὶ τῆς προσόδου τῶν ἰδιοχρησιμοποιούμενων ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης Φρουρᾶς Ἀθηνῶν ἀκινήτων. Ὁ τυχόν βεβαιωθείς φόρος ἐκπίπτει, ὁ καταβληθεὶς ὅμως δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, προστίθεται περίπτωσης ε' ἔχουσα οὕτω:

«ε') Αἱ ἐπὶ τῶν εἰσδημάτων ἐξ εἰσοδομῶν ἐπιβαλλόμεναι διὰ νόμου κρατήσεις, ὡς πρὸς τῶν ταμείων Ἀλληλοβοηθείας καὶ λοιπῶν τοιαύτης φύσεως Ταμείων Νομικῶν Προσώπων.»

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσης ιγ'.

«ιγ') Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5117) 1931 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» φορολογούμενοι ἐκματᾶται ἀλωναριστικῶν μηχανῶν.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940-41.

Ἄρθρον 4.

Ἡ περίπτωσης β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) 4 ο) ο προκειμένου περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει παρεχομένων ὑπὸ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ δὲ προκειμένου περὶ ἀποδοχῶν παρεχομένων ὑπὸ τῶν ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῶν πλοίων τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ.»

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 31 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 19 ὡς ἀκολούθως, τῶν ἤδη παραγράφων 19, 20, 21 ἀριθμουμένων ἐφεξῆς 20, 21, 22 :

«19. Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀσκήσιν προσφυγῆς κατ' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φορολογούμενον νὰ αἰτηθῇ τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς.

Ἡ περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς αἴτησις, ἀσκουμένη δι' αὐτοτελοῦς δικογράφου, ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐπιδίδεται δὲ πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀποφαίνεται ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, κλητευομένου κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογούμενου ἀποδεδειγμένως ὀκτώ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Ἐκκρεμοὺς οὗσης αἰτήσεως συμβιβασμοῦ ἀνατέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς.

Ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεργοῦσα ἤδη ὡς Διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ φορολογούμενου προσκομιζόμενα, καὶ πᾶσαν ἐν γένει πληροφορίαν δυναμένην νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μόρφωσιν ὀρθῆς κρίσεως περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ φορολογούμενου κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως προδίδει εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἡτιολογημέναι, λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν της ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν δικασίμην ἢ καὶ μετ' αὐτὴν, ἀλλ' ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας. Ἐν περιπτώσει ἀμέσου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως αὕτη ἀνακοινεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν παριστάμενον φορολογούμενον. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀμέσου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ παραστάσεως τοῦ φορολογούμενου, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται πρὸς αὐτὸν τὸ ταχύτερον, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ὁ φορολογούμενος, παριστάμενος μὲν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐὰν ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, τῆς δηλώσεως αὐτοῦ ταύτης καταχωριζομένης ἀμέσως εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς οἰκείας συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ παριστάμενος δὲ ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ κοινοποιουμένης ἢ ἐγχειριζομένης πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως περὶ συμβιβασμοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δηλώσεως τοῦ φορολογούμενου τεκμαίρεται ἀμαχῆτως ἡ ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀποδοχὴ τῆς ἀποφάσεως.

Ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος ἤθελεν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπόφασιν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐκδίκασις τῆς ἀσκηθείσης ὑπ' αὐτοῦ προσφυγῆς ματαιοῦται. Ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας οὐδεμίαν ἔχει ἐννομον ἐνέργειαν, συνεχιζομένη

νης τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδικάσεως τῆς προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῆς ἀποφάσεως τῆς διαιτησίας ἀποτελούσης ἀπλῶς συμβουλευτικὸν στοιχείον ὡς πρὸς τὴν κρίσιν αὐτοῦ.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, ἐν αἷς ἡσκήθησαν ἤδη προσφυγαί, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδῆθη εἰσαίτι ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἡ πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς συμβουλευτικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς προθεσμία ὁρίζεται μηνιαία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ παράγραφος 20 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Κώδικος, ὡς αὕτη ἀριθμεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἡσκήθη κατ' αὐτῆς προσφυγή, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργούσης κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὡς Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ἀπόφασιν ἀπεδέχθη ὁ φορολογούμενος, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος ἐνεργεῖ συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀναλογούντος συνθετικοῦ φόρου, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ ἐξ αὐτοῦ τὸν φόρον τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν φορολογητέαν πρόσδο-
ν τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν προσόδων ἢ ἐκ τῶν τεκμηρίων τοῦ ἐνοικίου τῆς κατοικίας κλπ. κατὰ τὰς παραγράφους 1 ἕως 3 καὶ 4 ἕως 15 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγράφων τούτων ἐνεργηθείσης ὁριστικῆς βεβαίωσης, μὴ παρακωλυούσης τὴν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου συμπληρωματικὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ πλέον συνθετικοῦ φόρου.»

* Ἀρθρον 6.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 23 ἔχουσα οὕτω :

«23. Προκειμένου περὶ συζύγων ἀποδεδειγμένως μὴ συμβιούντων λόγω διαστάσεως μεταξὺ αὐτῶν ὑφισταμένης καὶ πιστοποιουμένης ἐκ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἐγεθέντος πρὸς λύσιν τοῦ γάμου καὶ ἀρξαμένου ἐν ἔτος τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνά-
ξεως τῆς νομίμου πρὸς δήλωσιν προθεσμίας, καθιεροῦνται ἰδία ἐκάστου ὑποχρέωσις πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς παρ' ἐκάστου, κατὰ τὸ προηγούμενον τῆς φορολογίας ἔτους, κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.»

2. Ἡ διατάξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἤδη ὑποθέσεων.

* Ἀρθρον 7.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 38 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 5 ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

«5. Ὑποβληθείσης ἐνώπιον τῆς πρωτοβαθμίου Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεως περιεχούσης καὶ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὁ φορολογούμενος ἀπαλλάσσεται τῆς φορολογίας οἰκοδομῶν, διότι τὰ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν του ἰδιοχρησιμοποιούμενα οἰκοδομήματα ἀνηγέρθησαν εἰδικῶς πρὸς λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας καὶ ὑφίστανται εἰς αὐτὰ προσηρμοσμένοι μόνιμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία βεβαιώσεως τοῦ φόρου, ὁ δὲ ἐν τῇ ἐνστάσει περιεχόμενος τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς παραπέμπεται πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀναγκ. νόμου 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» προβλεπομένου Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δέον ἐπὶ ποινὴ ἀπαράδεκτου νὰ προβάλληται διὰ τοῦ δικηγόρου τῆς ἐνστάσεως, δὲν δύναται δὲ νὰ προβληθῇ κατ' ἄλλα στάδια τῆς δίκης οὐδὲ δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὰς ἐπομένους φορολογικὰς περιόδους, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, ὡς θέλει ὁρίσει Β. Διάταγμα.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἐνστάσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν σὺν τῇ ἐπιδόσει αὐτῆς δὲν καταβληθῇ παράβολον ἴσον πρὸς 20 οἰα τοῦ φόρου τῆς ἐγγραφῆς, ὅπερ ἐν περιπτώσει

ἀπορρίψεως τοῦ προβληθέντος ἰσχυρισμοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων τούτων γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1938 Β. Διατάγματι «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου χαρακτηρισμοῦ ἐπιχειρήσεως τινος ὡς βιομηχανικῆς, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν» προβλεπομένην διατάξιν καὶ σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου 200δράχμων παραβόλου, καταπίπτοντος ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὸ Εἰδικὸν Φορολογικὸν Δικαστήριον πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης αὐτοῦ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ Β. Διατάγματι τούτῳ ἀναφερόμενα ἐνδεικτικῶς στοιχεῖα καὶ τεκμήρια πρὸς δὲ καὶ τὸ μέγεθος τῶν οἰκοδομημάτων.

Ἐκδοθείσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς ἀπορρίφθῃ ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐνισταμένου, συνεχίζεται ἡ ἀνασταλέισα διαδικασία τῆς βεβαίωσης τοῦ φόρου.

Τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἀναιρέσεως τῶν ἀποφάσεων διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκδικαζομένων ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἔχουσαι ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον πρὸ αὐτῆς προσβλήθῃ ὅπωςδήποτε ὁ περὶ ἀπαλλαγῆς ἰσχυρισμὸς. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἐπὶ τοῦ ὁποίου μέχρι τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξεδῆθη ὁριστικὴ ἀπόφασις, τὸ ἀρμοδίον Δικαστήριον παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ τοῦ βιομηχανοστασίου κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα.

3. Προκειμένου περὶ βιομηχανοστασίων, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διατάξεων ἀπῆλλαν τῆς φορολογίας οἰκοδομῶν θεωρηθέντα ὅτι ἀνηγέρθησαν εἰδικῶς πρὸς λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ἡ ἀντιθέτως ὑπῆχθησαν εἰς τὴν φορολογίαν οἰκοδομῶν ὡς μὴ ἐμπίπτοντα εἰς τὰς προϋποθέσεις τοῦ νόμου, δύναται, αἰτήσῃ τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, υποβαλλομένη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὁ ἐκ νέου χαρακτηρισμὸς αὐτῶν.

Ἡ αἴτησις τοῦ φορολογουμένου ἐπιδίδεται ἢ ἐγγειρίζεται εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἶκον. Ἐφόρον. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀσκήσεως αἰτήσεως ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, αὕτη δέον νὰ κοινοποιηθῇ καὶ πρὸς τὸν φορολογούμενον ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμήνου προθεσμίας μὴ ἀπαιτουμένης ὅμως τῆς καταβολῆς τῶν παραβόλων.

Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου 3 ἐκδοθησέμενη ἀπόφασις τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41 ὡς πρὸς τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ ἔτους τούτου εἰσδήματα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1939 μέχρι 31 Μαρτίου 1940.

4. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως π' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων καταργεῖται.

* Ἀρθρον 8.

1. Αἱ παράγραφοι 8 ἕως καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς προσετέθησαν καὶ συμπληρώθησαν διὰ τῶν νόμων 2938 τοῦ 1925 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» 4316, 5420 καὶ 5940, ἀντικαθίστανται διὰ πάντας παραγράφους 8 ἕως 12 ἔχουσας ὡς ἀκόλουθον, αἱ δὲ ἄλλαι τοῦδε παραγράφου 12 καὶ 13 ἀρτιομούνται ἐφεξῆς 13 καὶ 14 :

«8. Ἐγγραφὴ εἰς συμπληρωματικὸν φορολογικὸν κατάλογον καταστάσεως ὁριστικῆς συνεπείᾳ μὴ ἀκητέως ἐνδίκου μέσου.

ὡς ἐπίσης καὶ ἐγγραφῇ εἰς κύριον φορολογικὸν κατάλογον, δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἢ, κατὰ περίπτωσιν, τροποποιηθῇ ἐπὶ τοῖς κάτωθι περιοριστικῶς ἀναφερομένοις λόγοις:

α) Δι' ἑλλείψιν φορολογικῆς ὑποχρέωσης τοῦ ἐγγεγραμμένου.

Ἐλλείψις φορολογικῆς ὑποχρέωσης ὑπάρχει: ἐπὶ καταλογισμῷ φόρου εἰς βάρος προσώπου μὴ ὑποχρέου εἰς φόρον ἢ εἰς βάρος προσώπου ἄλλου ἢ τοῦ πράγματι ὑποχρέου ἢ ὁσάκις, προκειμένου περὶ τῶν Α' καὶ Β' κατηγοριῶν προσόδων καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, αἱ νόμιμοι ἐκπτώσεις καλύπτουσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πρόσδον.

β) Ἄν ὁ ἐγγεγραμμένος δὲν ἔλαβεν ἀποδεξιγμένως γνώσιν τῆς ἐγγραφῆς του.

γ) Ἄν ἀναρμόδιως ἐπελήφθη τῆς φορολογίας ὁ ἐνεργήσας τὴν ἐγγραφὴν Οἰκονομικὸς Ἐφορος.

δ) Ἄν ἡ ἐγγραφὴ ἐγένετο διὰ κατηγορίαν προσόδου διὰ φορον τῆς προσηκούσης.

ε) Λόγῳ λογιστικοῦ λάθους. καὶ

στ) Ἄν ἐγένετο ἐσφαλμένως ὁ προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας προσόδου, λόγῳ συνυπολογισμοῦ προσόδου ἀνηκούσης εἰς ἕτερον οἰκονομικὸν ἔτος ἢ συνυπολογισμοῦ προσόδου μὴ κτηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐγγεγραμμένου ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου προσώπου ὑποχρέου εἰς τὸν ἐπὶ ταύτης ἀνήκοντα φόρον ἢ, προκειμένου περὶ τῶν Α' καὶ Β' κατηγοριῶν προσόδων καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἂν δὲν ἐξεπέσθησαν κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας προσόδου ὡς μὴ προταθέντες ἢ μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογηθέντες τόκοι καὶ λοιπὰ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις προβλεπόμενα βάρη εἴτε ἐξεπέσθησαν πλεόνα τῶν νομίμων εἴτε ἐξεπέσθησαν μὴ ἐκπεστέα τοιαῦτα.

9. Περὶ τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀκυρώσεως ἡ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου, ἢ, προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων γ, δ, ε καὶ στ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως, ἢ ἐντὸς ἑξαμήνου προκειμένου περὶ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς παραγράφου 11 περιπτώσεως, τὸ ἀρμόδιον πρωτοβάθμιον Φορολογικὸν Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, τῇρουμένης τῆς κειμένης περὶ ἐκδικάσεως ἐνστάσεων διαδικασίας.

10 Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐνεργεῖται ἐκπτώσις ἢ ἐπιστροφή τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωθέντος ἢ εἰσπραχθέντος φόρου ἢ συμπληρωματικὴ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ πλεόν βεβαιωτέου τοιούτου, ἐφαρμοζόμενων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4.

11. Προκειμένου περὶ ἐκπτώσεως ἢ μὴ τόκων καὶ λοιπῶν βαρῶν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας προσόδου τῶν Α' καὶ Β' Κατηγοριῶν καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου, κατὰ τὴν περίπτωσιν στ' τῆς ὡς ἀνωτέρω παραγράφου 8, ἡ αἴτησις τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβάλλεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως. Ἐπὶ τοιαύτης αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου, ἐφ' ὅσον αὕτη γίνῃ δεκτὴ, ἐπιβάλλεται προσαύξησης ἴση πρὸς 25 ο)ο τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ φόρου τῆς ὁριστικῆς ἐγγραφῆς καὶ τοῦ ἀναλογούντος τοιούτου μετὰ τὴν τροποποίησιν αὐτῆς. Ἐπὶ τοιαύτης δὲ αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε γίνῃ δεκτὴ ἐπιβάλλεται προσαύξησης ὁριζομένη μέχρις 25 ο)ο τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ φόρου τῆς ὁριστικῆς ἐγγραφῆς καὶ τοῦ ἀναλογούντος τοιούτου μετὰ τὴν τροποποίησιν αὐτῆς.

12. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ἐπιτρέπεται ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ παραγράφῳ 8 ἀναφερομένοις λόγοις, ἀναθεώρησις τῆς ἐκδοθείσης ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἢ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ

τὴν αἰτήσεως τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἑτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ζητεῖται ἡ τροποποίησις ἢ ἡ ἀκύρωσις.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 11 ἐφαρμόζεται, ὡς πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένας προσαυξήσεις, καὶ ἐν προκειμένῳ, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις τροποποιήσεως ἢ ἀκυρώσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ ἀναφερομένοις λόγοις.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἐκδομένης ἀποφάσεως ἐνεργεῖται ἀκύρωσις ἢ τροποποίησις τῆς ἐγγραφῆς, ἐφαρμοζόμενων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 10.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου 1, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐγγραφῶν, καταστασῶν ὁριστικῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ περὶ ὁριστικῶν καὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων Φορολογικοῦ Δικαστηρίου καὶ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τῆς πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως περὶ τροποποιήσεως ἢ ἀκυρώσεως προθεσμίας μὴ δυναμένης νὰ συμπληρωθῇ πρὸ τῆς 31 Μαρτίου 1940.

Ἄρθρον 9.

1. Φορολογούμενοι: φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπιδώσαντες ἤδη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐπιδίδοντες ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ ταύτης, διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1937—38, 1938—39 καὶ 1939—40, ἀρχικὰς ἢ συμπληρωματικὰς δηλώσεις κριθείσας ἢ κριθησομένας μετ' ἐλεγχον εἰλικρινεῖς, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέσεως καταβολῆς τοῦ βεβαιωμένου ἤδη καὶ μὴ καταβληθέντος, ὡς καὶ τοῦ βεβαιωθησομένου φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, προσαυξήσεων, προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας τῶν πρὸ τοῦ 1937-38 οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ὁ ὀφειλόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιδωθησομένων δηλώσεων φόρος, καταβάλλεται σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως εἰς μίαν δόσιν ἄνευ προσαυξήσεων καὶ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας.

2. Τὰς ὑπὸ τῆς προηγούμενης παραγράφου προβλεπομένας δηλώσεις δικαιούσιν ὅπως ἐπιδώσωσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τυγχάνοντες, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων, καὶ οἱ φορολογούμενοι καθ' ὃν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνηργήθησαν σχετικαὶ ἐγγραφαὶ εἰς φορολογικοὺς καταλόγους.

Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων, ὁ ἐπιδώσας δὴλωσιν τῆς ἀνωτέρω παραγράφου φορολογούμενος θεωρεῖται παραιτηθεὶς τούτου.

3. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰουνίου 1940, ἀναστέλλομένης μέχρι τοῦ ἐλέγχου τῶν τοιούτων δηλώσεων τῆς εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον φέρων τῶν πρὸ τοῦ 1937—38 οἰκονομικῶν ἐτῶν τῶν ὀφειλόμενων ὑπὸ τῶν δηλωσάντων φορολογουμένων. Μετὰ τὴν διαπίστωσιν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς εἰλικρινείας τῶν ἐπιδωθεισῶν δηλώσεων ἢ τὴν πάροδον ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω τασσομένης προθεσμίας ἐλέγχου, οἱ ἐπιδόσαντες τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 δηλώσεις ἐφοδιάζονται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαιούντος τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑποχρέσεως καταβολῆς τῶν πρὸ τοῦ 1937—38 φέρων συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

4. Τῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου παραιρεμένων εὐεργετημάτων τυγχάνουσι καὶ οἱ φορολογούμενοι, ὧν ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐξακριβωθείσα συνολικὴ καθαρὰ πρόσδοδος ὡς πρὸς τὰ ὡς ἀνω τρία οἰκονομικὰ ἔτη δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 5 ο)ο τῆς δηλωθείσης τοιαύτης.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κώ-

δικος φορολογίας επιτηδεύματος, ως ισχύει σήμερα, αντι-καθίσταται ως εξής :

«Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου δὲν ὑπάρχουν αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι, πλὴν τῶν τεχνικῶν τοιούτων τῶν ἔχουσιν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν ἐργολαβικῶς δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἔργων.»

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς πιστοποιήσεων ἐκτελουμένων ἔργων.

*Ἀρθρον 11.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον 12, τοῦ μέχρι τοῦδε 12 λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 13.

«12. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν ἐκμεταλλευτῶν ἄλωνα-στικῶν μηχανῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μηχανῶν τούτων κερδῶν ὀρίζεται ἀναλόγως τῶν διαστάσεων ἐκά-στης ἄλωναστικῆς μηχανῆς διὰ μὲν τὰς πρώτας τριάκοντα ἔξ Ἴντσας πρὸς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ Ἴντσαν, διὰ δὲ τὰς πέ-ραν τῶν τριάκοντα ἔξ Ἴντσων πρὸς δραχμὰς ὀγδοήκοντα κατὰ Ἴντσαν.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου δὲν ὑπάρχουν αἱ ἡμεδαπαὶ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι, πλὴν τῶν τοιούτων τῶν ἔχου-σιν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐκμετάλλευσιν ἄλωναστικῶν μηχανῶν.

Συνεταιρिकाὶ ὁργανώσεις γεωργῶν νομίμως ἀνεγνωρισμέ-ναι, ἐκμεταλλεύμεναι ἄλωναστικὰς μηχανὰς καὶ ἀναλαμβάνουσαι ἀποκλειστικῶς τὸν ἄλωνασμὸν προϊόντων τῆς παρα-γωγῆς τῶν μελῶν αὐτῶν ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος φόρου τοῦ ὀριζομένου ὡς πρὸς τοὺς ἐκμεταλλευστὰς ἄλωναστι-κῶν μηχανῶν, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνουσιν ἐπ' ἀμοιβῇ καὶ τὸν ἄλωνασμὸν προϊόντων τῆς παραγωγῆς μὴ μελῶν αὐτῶν.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ 12 ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑπέ-χουσιν ὑποχρέωσιν ὑποβολῆς δηλώσεως κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐφαρμοζομένης πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δηλώσεων τούτων, ὡς καὶ πρὸς τοὺς παραληπόντας τὴν δῆλωσιν, τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1937.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41.

*Ἀρθρον 12.

1. Ἡ περίπτωσης ι' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος, ἀντικαθίσταται ὡς εξής :

«ι.) Ἐκ τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος ὑπὸ τῶν ἀσκούντων ἀποκλειστικῶς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ποτοποιοῦ, ὡς καὶ τῶν ποτοποιῶν τῶν ἀσκούντων καὶ οἰνεμπορίαν ἄνευ ἄλ-λου τινὸς ἐπαγγέλματος, ἐκπίπτει μὲν συμψηφισμοῦ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 971, ὡς ἰσχύει τροπο-ποιηθεῖς, δικαίωμα ἐξάσκησεως ἐπαγγέλματος.»

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41.

*Ἀρθρον 13.

1. Τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φορολο-γίας ἐπιτηδεύματος, ὡς τοῦτο προσετέθη διὰ τοῦ ἀναγκαστι-κοῦ νόμου 332 τοῦ 1936 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ-σεως τοῦ Κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς εξής :

«6. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπο-κειμένοι εἰς πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος προμηθευταί, ἀν-τιπρόσωποι, πράκτορες, μεσίται κλπ. ἐργολάβοι καὶ ἐνοικια-σταὶ δημοσίων κλπ. προσόδων, διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων καὶ μόνον κέρδη ἀπαλλάσσονται πάσης φορολογικῆς ἐπιβαρύν-σεως ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ φόρου Δ' Κατηγορίας κα-θαρῶν προσόδων, προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, ἐκ φό-ρου Δ' Κατηγορίας δὲ προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστί-θεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον 9.

«9. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑπο-κειμένοι εἰς πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος ἐκμεταλλευσταὶ ἄλωναστικῶν μηχανῶν ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης φορολο-γικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων, προκειμένου περὶ φυσικῶν προ-σώπων, ὡς πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἄλωναστι-κῶν μηχανῶν κέρδη αὐτῶν, ὡς καὶ φόρου Γ' καὶ Δ' κατηγο-ρίας καθαρῶν προσόδων προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις ἄλω-νιστικῶν μηχανῶν.»

*Ἀρθρον 14.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθί-σταται ὡς εξής :

«3. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συν-τρέχει νόμιμος περίπτωσης, τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπι-τηδεύματος κατὰ τὰ ἐδάφια 6, 7, 8, 9, 10 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καπνεμπορικῶν καὶ σταφιδεμπορικῶν ἐπιχει-ρήσεων, τῶν προμηθευτῶν, ἀντιπροσώπων, πρακτόρων κλπ., ἐργολάβων, ἐνοικιαστῶν δημοσίων κλπ. προσόδων, τῶν ἐπι-χειρήσεων ἐμπορίας ἐλαίων καὶ σύκων ὡς καὶ τῶν ἐκμεταλ-λευτῶν ἄλωναστικῶν μηχανῶν, λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσδοδος ἐκ τῶν τοιούτων ἐργασιῶν αὐτῶν ἴση πρὸς τὸ ἑπτα-πλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.»

*Ἀρθρον 15.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 874/37 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου κλπ.» προβλεπομένη προθεσμία ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐντὸς αὐτῆς ἀσκήσιν, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, αἰτήσεως ἀνακατατάξεως, ἐν τῇ φορολογίᾳ ἐπιτηδεύματος, τοῦ φορολο-γυμένου. Ἡ τοιαύτη ἀνακατατάξις ἐνεργεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους, εἰς δ' ἀφορᾷ ἡ ἀκυρουμένη ἐγγραφὴ τῶν καθαρῶν προσόδων, ἐφαρμόζεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Φορολογικῶν Δικα-στηρίων καὶ Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1937 καὶ ἐφεξῆς.

*Ἀρθρον 16.

Αἱ ἐξ ἀσφαλιστρῶν εἰσπράξεις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν νόμον 2194 τοῦ 1920 «περὶ μεταρρυθμίσεως καίμωνων τινῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας κινήτων ἀξιών καὶ ἐπὶ ἀσφαλιστρῶν» φόρον οὐδ' εἰς τὸ ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1937 Β. Διατάγματος τοῦ ἐκδοθέντος κατ' ἐκτέλεσιν τοῦ νό-μου 4661.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὃ τυχὼν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπι-στρέφεται.

*Ἀρθρον 17.

Ἐφάσεις τῆς ἡμέτερου φορολογίας ἐν γένει ὡς καὶ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως φορολογίας ἐπιτηδεύματος, συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκ-δικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφάσεων τοῦ νόμου 5116 καὶ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ἀναθεωρήσεων τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος, τύποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέ-ρει τοῦ φόρου ἢ παραβόλου εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας, τῇ αἰτῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ προηγουμένη κα-ταβολῇ τοῦ νόμιμου παραβόλου ἢ φόρου, τοῦ παραβόλου διπλα-σιαζομένου ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν.

*Άρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκ. νόμου 1209/1938 «περὶ καταργήσεως φορολογικῶν τιμῶν καὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν τιμῶν νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 266/1936 «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς εἰς διάφορα νομικὰ πρόσωπα καὶ ἰδιώτας ἐπαχθείσης κληρονομίας τοῦ Γαβριήλ Ν. Ἀθανασούλη» ὀριζομένη προθεσμία πρὸς ἐγγείρισιν δηλώσεων φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας ὡς πρὸς τὰς περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου κληρονομίας παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1939.»

*Άρθρον 19.

Προσφυγαὶ κατὰ πράξεων Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἀπορριφθεῖσαι μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1934 καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τύποις λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ νομίμου παραβόλου, ἐπανερχοῦνται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ προσφυγόντος ὑποβαλλομένη πρὸς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ συνοδευομένη ὑπὸ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐμφαίνοντος τὴν καταβολὴν τοῦ νομίμου παραβόλου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΓΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

*Αναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1982. 1939

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660/1937 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασχέν καὶ διατάσσομεν.

*Άρθρον 1.

1. Ἐπὶ ὑποθέσεων φόρου κύκλου ἐργασιῶν παραπεμφθεῖσων ἢ παραπεμφθεμένων ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Φορολογικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἐκδοθήσεται μέχρι 31ης Μαρτίου 1940 ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου χαρακτηρίζουσα τὴν ἐπιχείρησιν ὡς βιομηχανικήν, ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τοῦ δευτέρου μηνὸς τῆς ἐγγραφῆς μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκοινοποιήθη ἡ ἀπόφασις, ἡ ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προκειμένου περὶ

κοινοποιηθεῖσων ἤδη ἀποφάσεων, ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, προκειμένου περὶ τῶν κοινοποιηθησάντων μέχρι τέλους Ἰουνίου 1940, τοῦ φόρου τούτου καταβαλλομένου, ἄνευ τῶν προσαυξήσεων τοῦ ἀναγκ. νόμου 660/1937 καὶ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας, εἰς ὅκτω ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως τινος καταλογίζονται οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τόκοι ὑπερμερίας, ὡς καὶ πρόσθετον τέλος 10 ο)ο δι' ἕκαστον μῆνα καθυστέρησεως μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς καθυστερουμένης δόσεως.

2. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσου ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δηλώσεως ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς ταύτης καταλογίζονται αἱ προσαυξήσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660/1937 μειωμέναι εἰς τὸ ἥμισυ.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, ἐν αἷς ὁ προβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν τυγχάνει βιομηχανία ἀπερρίφθη ἐκ τυπικοῦ ἀπλῶς λόγῳ.

4. Εἰς τὴν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ρύθμισιν τῶν ὀφειλῶν ἐκ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ὑπάγονται καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ καταβαλλοῦσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν φόρον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 χρονικῆς περιόδου, τὰ τυχόν ὅμως ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται ἀλλὰ συμψηφίζονται εἰς ὀφειλόμενον φόρον κύκλου ἐργασιῶν ἐκ τῶν δόσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου μηνιαίων περιόδων ἢ εἰς ὀφειλομένους τυχόν ἄλλους φόρους.

*Άρθρον 2.

1. Ὁ ὀφειλόμενος φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βυρσοδεψικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1936—37 καὶ προηγουμένων τῶν δόσεων τῶν ληγουσῶν μετὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1939, καταβάλλεται εἰς εἴκοσιν ἴσας τριμηνιαίας δόσεις, ἄνευ τῶν προσαυξήσεων τοῦ νόμου 5822 καὶ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας, τῆς πρώτης καταβαλλομένης μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1939.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως δόσεως τινος καταλογίζονται οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τόκοι ὑπερμερίας ὡς καὶ πρόσθετον τέλος 20 ο)ο δι' ἕκαστον μῆνα καθυστέρησεως μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς καθυστερουμένης δόσεως.

2. Ὄφειλέται φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37 καὶ προηγουμένων καταβάλλοντες τοῦτον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαλλάσσονται τῶν προσαυξήσεων τοῦ νόμου 5822 καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας.

3. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ βεβαιουμένου τοιοῦτου φόρου μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελε καταβληθῇ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως.

*Άρθρον 3

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660/1937 ἀναγκ. νόμου «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς τρία (3 ο)ο ἐπὶ τοῖς ἐκάτον.

Ἐπὶ τοῦ σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, ζαχαρώσεως, ὀρούνης, ὀσπρίων ἐν γένει, καφέ, ζῶων (ζῶντων καὶ ἐσφαγμένων), τυροῦ κοινοῦ (φέτας, κεφαλοτύριου, κασερίου), ὠν καὶ ἰχθυηρῶν ἐν γένει, πλὴν μέλανος χαδιαρίου καὶ μπρίκι, τὸ πο-

σοστόν του φόρου ὀρίζεται εἰς ἓν καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1,50ο).

Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ βανέου πρόσθετα ποσοστὰ τῶν νόμων 2749 καὶ 3312, τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 καὶ τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927.»

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος 1 ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ δεκάτης τρίτης Φεβρουαρίου 1939 καὶ ἐφεξῆς γενομένης εἰσαγωγῆς, ὡςχέτως πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὀριστικῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλογούντος φόρου.

3. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660)1937 ἀναγκ. νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«β) Τὰ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἀτελῶς εἰσαγόμενα ὑλικά ἐπισκευῆς τούτων, ὡς καὶ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν προοριζόμενα εἶδη.»

4. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου 3 ἄρχεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1938, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660/1937 ἀναγκ. νόμου προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον η'.

«η) Ἡ πρὸς χρῆσιν τῶν αὐτοκινήτων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου, τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀτελῶς εἰσαγόμενα βενζίνη.»

6. Ἡ προηγουμένη παράγραφος 5 ἰσχύει ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1937 καὶ ἐφεξῆς γενομένης εἰσαγωγῆς, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

7. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 660)1937 ἀναγκαστικοῦ νόμου, ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1349)1938, προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια ζ', η', καὶ θ'.

«ζ') Τὰ ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Κλασικῶν Σπουδῶν εἰσαγόμενα εἶδη τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὰς ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν».

«η') Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς εἰσαγόμενα εἶδη.»

«θ') Τὰ εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος ἀτελῶς εἰσαγόμενα εἶδη.»

8. Ἡ ἰσχὺς τῶν διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 7 προστιθεμένων ἐδαφίων η' καὶ θ' ἄρχεται, τοῦ μὲν η' ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1938, τοῦ δὲ θ' ἀπὸ 1 Μαΐου 1937, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 4.

1. Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσα παράταξις μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1939 τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἢ λεκτρικῷ ρεύματι δηλώσεων καὶ καταβολῆν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1938.

2. Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσα παράταξις μέχρι τέλους Αὐγούστου 1938 τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς φωταερίου δηλώσεων καὶ καταβολῆν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1937 μέχρι 30 Ἰουνίου 1938.

3. Κυροῦται ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς παρῆσθη ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐξευγενισμοῦ ἐλαιολάδων δηλώσεων φόρων κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1936 μέχρι 31 Ἰουλίου 1938 καὶ ἐπετράπη ἡ καταβολὴ τοῦ ἀναλογούντος φόρου εἰς ἑξ ἑσας μηνιαίας δόσεις.

4. Κυροῦται ἡ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 29 καὶ 31 τῆς 17 Ἰουνίου 1939 καὶ ὑπ' ἀριθ. 48 τῆς 11 Αὐγούστου 1939 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρασχεθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων

τῶν προσερχομένων ἐκ προμηθειῶν εἰδῶν τοῦ Δημοσίου, δυνάμει τῶν κάτωθι συμβάσεων τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν:

α) Τῶν ὑπ' ἀριθ. 6889, 6891, 6892 καὶ 6893 συμβάσεων μετὰ τῆς Ἀνων. Ἑταιρίας Πειραϊκῆ—Πατραϊκῆ Βιομηχανία βάρβακος.

β) Τῶν ὑπ' ἀριθ. 6986, 7011 καὶ 7012 συμβάσεων μετὰ τῆς Ἀνων. Ἑταιρίας Ἑλληνικὰ Ὑφαντήρια.

γ) Τῶν ὑπ' ἀριθ. 6925, 6928 καὶ 7005 συμβάσεων μετὰ τῆς Ἀνων. Ἑταιρίας Ἐριοβιομηχανία Νκούσης Λαχανᾶ—Κύρση καὶ Σία.

δ) Τῶν ὑπ' ἀρ. 6934 καὶ 7072 συμβάσεων μετὰ τῆς Ἀνων. Ἑταιρίας Ἑλληνικὴ Ἐριουργία.

ε) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 6929 συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀωνόμου Ἑταιρίας Βιομηχανία Ὑφανμάτων «ΥΦΑΝΕΤ».

στ) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 7010 συμβάσεως μετὰ τῆς ἀωνόμου Κλωστοῦφαντουργικῆς Ἑταιρίας Ἀδελφοὶ Ρεσσίνα καὶ

ζ) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 7013 συμβάσεως μετὰ τῶν ὕφαντουργείων Κων. Κούρταλη.

Ἄρθρον 5.

1. Κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρασχεθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Κλασικῶν Σπουδῶν, τῶν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εἰσαχθέντων πλακιδίων καὶ σημάτων, τῶν ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος εἰσαχθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1935 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χιλίων (1000) τόννων βίκου καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ταμείων τῶν νομῶν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

2. Κυροῦται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθεῖσα διαταγὴ διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπιβαλλομένου φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ συντελεστῇ ἓν καὶ ἥμισυ (1,50ο) ἐπὶ τοῖς ἑκατῶν, ἐπὶ σπορελαίων ὧν ἡ πραγματικὴ εἰσαγωγὴ ἐγένετο μὲν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 660)1937, ἡ τακτοποιήσις ὅμως τῶν παραστατικῶν ἐγγράφων συνετελέσθη μεταγενεστέρως.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1541/1938 κυρωθείσης συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μετὰ τοῦ Βασιλείου Χέλη «περὶ παραχωρήσεως δικαιώματος ἀναζητήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων κλπ.» εἶναι ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτελῶς εἰσαγόμενα μηχανήματα καὶ λοιπὰ εἶδη ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΑΡ. ΔΗΟ-ΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, ΗΛ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΤΑΛΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περί επεκτάσεως του σχεδίου Ίερās Πόλεως Μεσολογγίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Νόμου 5367 «περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων» καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1334 ἐ. ἔ. σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 73 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ίερās Πόλεως Μεσολογγίου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν ἐπέκτασιν τοῦ σχεδίου τῆς Ίερās Πόλεως Μεσολογγίου κατὰ τὴν περιοχὴν τοῦ λιμένος, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τεθεωρημένοις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 41091 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ τέταρσι διαγράμμασιν.

Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῆς ὡς ὄνω ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου ὁρίζονται.

Ελάχιστον πρὸσωπον (12) μέτρα.

Ελάχιστον βάθος δέκα πέντε (15) μέτρα.

Ελάχιστον ἐμβαδὸν διακόσια πενήτηκοντα (250) τετραγ. μέτρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(5)

Περί ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιωτικῆς Ναυτικῆς Σχολῆς Μηχανικῶν Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ (ΗΡΩΝ).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντες ὑπ' όψει τὸ ἄρθρον 7 παρ. 2 τοῦ ἀπὸ 11(6)1927 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 696)1939 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀναγνωρίζομεν τὴν ἐν Πειραιεὶ ἰδιωτικὴν Ναυτικὴν Σχολὴν Μηχανικῶν Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΗΡΩΝ» ὡς πληροῦσαν τοὺς ὁρους λειτουργίας καὶ ἐκπι-

δεύσεως τοὺς καθορισθέντας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31378 τῆς 1 Νοεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ «περὶ τρόπου ἀναγνωρίσεως, λειτουργίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἰδιωτικῶν Ναυτικῶν Σχολῶν» (Φ. Ε. Κ. 133)B) καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36020 τῆς 11ης Νοεμβρίου 1931 ὁμοίας «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ λειτουργίας καὶ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν Πειραιεὶ Νυκτερινῶν Σχολῶν Μηχανικῶν» (Φ. Ε. Κ. 142 B) καὶ ἀναλαβοῦσαν ρητῶς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως προγράμματος λειτουργίας καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46015 τῆς 18)9) 1939 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ καὶ δημοσιευθέντος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργός
Α. ΤΖΙΦΟΣ

(6)

Περί διαλύσεως τῆς διοικήσεως τὴν Κοινότητα Μοσχάτου Ἐπιτροπῆς καὶ διορισμοῦ νέας τοιαύτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'**ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντες ὑπ' όψει 1) τὸ ἄρθρον 122 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1027)38 Ἀν. Νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ 2) σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἡ Διοικοῦσα τὴν Κοινότητα Μοσχάτου τῆς περιφερείας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ἐπιτροπὴ διαλύεται, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀντιθέσεως ἐξ ἧς παρακωλύεται ἡ εὐρυθμὸς λειτουργία τῆς Κοινότητος ταύτης.

Διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διορίζεται νέα διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Νικολ. Θ. Μάνεση, ὡς Προέδρου, Κωνσταντίνου Ν. Δεληγιάννη, Ἀνδρέου Κυρ. Παπαθωμοπούλου, Κυρ. Ι. Κυριάκη καὶ Ἡλία Π. Ἀντωνιάδη ὡς μελῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτευούσης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης Ὑπουργός
Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ